

Fra Andebølle Ungdomshøjskole på Fyn har redaktionen fået lov til at gengive disse to indlæg fra elevbladet „Pionererne”, nr. 1, 1976

Fot.: Heidi Bagger (1976).

Randi Olsen, til venstre i billedet, er 18 år, født i København, og hun har gået i skole i Krame centralskole. – Else Evaldsen, til højre, er 17 år og født i Holsteinsborg. Hun har gået i 3. og 9. klasse i Danmark og har desuden været tre gange hernede på nogle ugers ferie.

Fremmede

af Randi Olsen

Før jeg kom til Andebølle Ungdomshøjskole havde jeg aldrig mødt eller snakket med en grønlander; ikke fordi jeg ikke ville, men fordi der ikke var nogle grønlandere i min omgangskreds.

Da jeg kom til A.U.H., kom jeg i gruppe med en grønlander. Hun hedder Else, og i begyndelsen havde jeg meget svært ved at forstå hende på grund af måden, hun tænkte og gjorde tingene på. Hun gjorde det på en måde, som jeg ikke var vant til fra min hverdag. Men efterhånden er jeg begyndt at forstå mange af de ting og tanker, hun gør sig.

Når det sker, at Else får gæster, som også er grønlandere, plejer jeg at gå fra vores værelse, fordi det irriterer mig, at de taler et sprog, som jeg ikke forstår. I begyndelsen havde jeg svært ved at acceptere dette, men så prøvede jeg at bytte Elses og min rolle om:

Hvis jeg nu boede i et andet land, hvor kun få talte mit sprog, og hvis jeg vidste, at mine børn ikke ville komme til at lære mit sprog, fordi mit folk ikke er „herre“ i dette land, og hvis jeg vidste, at hvis ikke jeg og mine landsmænd holdt vores kultur og traditioner ved ilden, ville vi gå til grunde. Hvordan tror du, at du ville føle det, hvis det var dig?

Nu føler jeg, at vi danskere i stedet for at hjælpe grønlanderne er godt på vej til at ødelægge deres land.

Hvordan har grønlandere det i Danmark?

af Else Evaldsen

At være i Danmark, når man er grønlander, er ikke godt. For mig er det meget svært, for man forstår så lidt. Mange grønlandere er ganske vist meget dygtige til at snakke, men andre føler sig udenfor. De er bange for at sige noget, for de ved, at de har svært ved at snakke, og de kan ikke rigtigt udtale sproget.

Nu har jeg været på Andebølle Ungdomshøjskole i 4 måneder, og jeg føler stadigvæk, at jeg er udenfor. Dagene kan være meget lange, og jeg ved ikke, hvad jeg skal tage mig til. Nogle gange lukker jeg mig selv inde. Jeg kan mærke, at jeg burde snakke med nogen, men hvem skal jeg snakke med? Er der overhovedet nogen, der kan hjælpe mig med mine problemer?

Vi kan tage et eksempel:

I vores gruppe kan jeg engang imellem føle mig udenfor. Når jeg siger noget, plejer de andre at sige, at det ikke er til at forstå. På en måde forstår jeg dem godt, men jeg synes godt, de kunne tage hensyn til, at jeg er grønlander, og at jeg derfor ikke snakker ret meget. Og de bør tænke på, at jeg snakker dårligt og ikke rigtigt kan udtale sproget. Når de siger, at noget er forkert, bliver jeg måske bange og vil ikke sige mere. Og hvis jeg gentager det, griner de af mig, fordi jeg siger ordene forkert. De tror ikke, jeg mener det al-